

บทบาทกระทรวงศึกษาธิการกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติ

The role of the Ministry of Education and the development of the quality of education

บุญมา แผงศรีสาร

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

smingnakornin@gmail.com

บทคัดย่อ

กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานรัฐที่กำกับดูแลการศึกษาของชาติเพื่อการพัฒนาคุณภาพของประชาชนทั้งหมดโดยการกำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติการต่างๆ เข้ามาควบคุมการศึกษาตั้งแต่ ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา การฝึกหัดครูการศึกษาสงเคราะห์ การศึกษาพิเศษ การศึกษาผู้ใหญ่ และการส่งเสริมโรงเรียนเอกชน และการศึกษาประชาชนในด้านต่างๆ เพื่อให้มีความรู้คู่คุณธรรมอย่างมีคุณภาพทั่วถึงและเสมอภาคสามารถลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาไม่ว่าจะอาศัยอยู่เขตเมืองหรือเขตชนบทที่สามารถรองรับการพัฒนาประเทศตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 อันเป็นไปตามกรอบวิสัยทัศน์ของกระทรวงศึกษาธิการที่ได้กำหนดไว้ซึ่งมีบทบาทหลัก 4 ด้าน ได้แก่ 1.การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ/ประเภทเทียบเท่าระดับสากล 2. เสริมสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการทางการศึกษาของประชาชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม 3. ผลิต พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพกำลังคน 4.การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย และนวัตกรรม และ5.เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล

คำสำคัญ: กระทรวงศึกษาธิการ. การพัฒนาคุณภาพ. การศึกษาของชาติ.

Abstracts

The Ministry of Education is a governmental agency that oversees national education for all people's quality development by setting policies and action plans. The curriculum is based on primary education. secondary education. vocational education. teacher training. social welfare. Special Education Adult education And promoting private schools. And public education in different fields. To have the knowledge of moral quality. Accurate and equitable education can reduce educational disparities. whether living in urban or rural areas. which can support the development of the country according to the philosophy of sufficiency economy. In the 21st century. the vision of the Ministry of Education has been defined. It has four main roles: 1. Enhancing the quality and standards of all levels of education / international equivalent. 3. Produce. develop. and empower people. 4. Development of inventions.

research and innovation. and 5. Enhancing the effectiveness of the governance system in accordance with good governance.

Keyword: Ministry of Education. Quality Development. National Education

บทนำ

การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืนจะต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างทุนของประเทศที่มีอยู่ให้เข้มแข็งและมีพลังเพียงพอในการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาประเทศโดยเฉพาะการพัฒนาคนหรือทุนมนุษย์ให้เข้มแข็ง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคศตวรรษที่ 21 และการเสริมสร้างปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพของคน ทั้งในเชิงสถาบัน ระบบ โครงสร้างของสังคมให้เข้มแข็ง สามารถเป็นภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทำให้มีการวางแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ.2555-2559 จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ.2555-2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ.2555-2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา ซึ่งพบว่ายังมีปัญหาคือจำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน ด้านคุณภาพการศึกษาโดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนสภาพการบริหารและจัดการศึกษาที่ยังต้องเพิ่มเติมในด้านประสิทธิภาพ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2555 : 1)แต่ถึงอย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าการศึกษาไทยจะพยายามเข้าถึงความเป็นสากลและโลกาภิวัตน์ทางการศึกษาแต่ยังขาดศรัทธาอันแสดงออกทางจินตนาการต่อจุดมุ่งหมายที่แท้จริงทางการศึกษา คุณภาพทางการศึกษาที่ผ่านมายังไม่เหมาะสมกับบริบทพื้นฐานของสังคมไทย เพราะที่เห็นและถือเป็นแนวปฏิบัตินั้น ส่วนมากจะอิงมาตรฐานของประเทศอื่น ทำให้การศึกษาไทยได้รับการแทรกแซงอย่างยิ่ง ครูที่ดีของกระทรวงศึกษาธิการยังมีจำนวนไม่มากพอ เพราะ ครูบางคนไม่มีคุณสมบัติที่พึงามในการประกอบอาชีพนี้ ยังมีสถานะเพียงแค่ “คนผู้สอน” สังคมไทยยังมีบางส่วนที่ยังไม่เห็นคุณค่าของกระบวนการมีส่วนร่วมในสถานศึกษา เพราะเท่าที่ผ่านมาจะมีการขาดส่วนร่วมขององค์กรอื่นๆในการช่วยวางแผนการออกแบบการเรียนรู้เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพชุมชนที่ชัดเจนและถูกต้อง และระบบการบริหารจัดการยังเป็นปัญหาต่อเนื่อง ขาดความคล่องตัวเพราะบางอย่างต้องอิงกับนโยบายของรัฐบาลโดยภาพรวม(ธงชัย สมบูรณ์, มปป : 2-3.)

จากสภาพปัญหาของการศึกษาภายในชาติทำให้รัฐบาลมีนโยบายในการปฏิรูปการศึกษา โดยให้ประชากรมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกันทั้งการศึกษาในระบบและนอกระบบ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างแท้จริง และมีนโยบายดำเนินงานขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน เพื่อพัฒนาประเทศตั้งแต่ระบบฐานราก ให้พร้อมสำหรับการพัฒนาประเทศไปสู่ Thailand 4.0 ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการแก้ไขปัญหาและสนับสนุนการ

พัฒนาท้องถิ่นให้มีศักยภาพครอบคลุมทุกพื้นที่ อันจะสอดคล้องกับแนวทางพระราชบัญญัติภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม มาร่วมกันทำงานเพื่อให้ประเทศชาติ มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน สืบไป” เพราะฉะนั้น กระทรวงศึกษาธิการ มุ่งมั่นที่จะปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ ลดความเหลื่อมล้ำ ยกกระดับคุณภาพการศึกษาสร้างโอกาสให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 พร้อมทั้งสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อให้พลเมืองมีคุณภาพ มีความภูมิใจในประวัติศาสตร์และความเป็นไทย สามารถเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ และมุ่งพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของประเทศให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และเป็นที่ยอมรับในระดับสากล (อิชยา กัปปา, สืบค้นเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2561)

กล่าวได้ว่า การศึกษาภายในชาติค่อยข้างมีปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อในวงกว้างตั้งจากรากหญ้าไปจนถึงระบบการบริหารจัดการที่กำกับดูแลการศึกษาเป็นอย่างมากโดยเฉพาะการยกระดับคุณภาพการศึกษาผ่านการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ที่ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมซึ่งกระทรวงศึกษาธิการสามารถเข้ามาดูแลกำกับนโยบายด้านการศึกษาให้เหมาะสมสอดคล้อง ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างโอกาสการศึกษาอย่างเท่าเทียมให้มากที่สุดไม่ว่าจะอยู่ในพื้นที่ห่างไกลหรืออาศัยอยู่ในเขตเมืองก็สามารถสร้างคนในชาติให้สามารถสร้างความพร้อมเพื่อการแข่งขันในทุกๆด้านต่อไปอันเป็นบทบาทของกระทรวงศึกษาธิการสำหรับการพัฒนาประเทศไปสู่ Thailand 4.0 ต่อไป

บทบาทและนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ

แม้ว่าวันเวลาผันผ่านไป กระทรวงศึกษาธิการ ยังต้องจำเป็นในการปฏิบัติภารกิจหลักต่อไป กล่าวคือ การจัดการศึกษาการส่งเสริมการศึกษาให้ประชาชนของรัฐได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมรวมทั้งการสร้างความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษาด้วยนอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการในปัจจุบันยังส่งเสริมให้ทุกคนได้รับโอกาสศึกษาต่อตามศักยภาพและสมรรถนะของตนเองอีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นกระทรวงศึกษาธิการยังเปิดโอกาสให้หน่วยงานอื่น องค์กรมหาชน และองค์กรของเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริการทางการศึกษามากขึ้น การผลิตเปลี่ยนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในบางยุคบางสมัยบางครั้งดูเหมือนเป็นรอยต่อที่ไม่ลงตัวเท่าใดนัก แต่ทั้งนี้ยังถือว่า กระทรวงเองยืนหยัดและมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาของชาติให้มีความเจริญงอกงามไปอย่างไม่หยุดยั้ง (ธงชัย สมบูรณ์, มปป : 2-3)

กรอบวิสัยทัศน์ของกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ว่า “คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ เป็นคนดี มีความสุข มีภูมิคุ้มกันรู้เท่าทัน ในเวทีโลก” และมีพันธกิจหลัก 3 ประการ ได้แก่ 1.ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาสู่สากล 2.เสริมสร้างโอกาสทางการศึกษาให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง เท่าเทียม และ 3. พัฒนาระบบบริหารจัดการการศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนโดยมีการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายการพัฒนาที่กำหนด

ไว้ กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงาน 5 ประการ(สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2555 :11-26) ดังนี้

1. ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานผู้เรียน ครู คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาและสถานศึกษา โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับทุกประเภทเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ส่งเสริมและพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ รวมทั้งพัฒนาสถานศึกษาทุกระดับและประเภทให้มีคุณภาพและมาตรฐานได้รับการรับรองจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

2. ผลิตและพัฒนาคุณภาพกำลังคนรองรับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของประเทศ มุ่งผลิตและพัฒนาากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และอาชีวศึกษาที่มี คุณภาพมาตรฐาน มีสมรรถนะ มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพและสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล รวมทั้งการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนและกำลังแรงงานรองรับการเข้าสู่สังคมและประชาคมอาเซียน

3. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา ถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมุ่งส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาทั้งด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศ การให้บริการบริการรักษาพยาบาลและเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยเน้นการวิจัยและพัฒนาที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในด้านการพัฒนาการศึกษาและในเชิงพาณิชย์

4. ขยายโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษา และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตเร่งขยายการเข้าถึงบริการการศึกษาอย่างทั่วถึงทั้งในเมืองและชนบททุกระดับ/ประเภท กระจายโอกาสและสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มผู้ด้อยโอกาสต่างๆ ให้ได้รับบริการทางการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับโอกาสในการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ตลอดจนการพัฒนาาระบบข้อมูลสารสนเทศให้สามารถนำมาใช้ในการบริหารจัดการได้อย่างเหมาะสม

5. พัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาซึ่งในแต่ละยุทธศาสตร์มีกลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานมุ่งปรับระบบบริหารจัดการและพัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษาให้มีความคล่องตัวในการบริหารงานการศึกษาให้มากยิ่งขึ้น เป็นที่ยอมรับของผู้รับบริการ สร้างความเข้มแข็งให้กับสำนักงานเขตพื้นที่และสถานศึกษาทุกระดับ/ประเภทให้มีความคล่องตัว มีอิสระในการบริหารจัดการ และมีความเข้มแข็งรองรับการกระจายอำนาจรวมทั้งปรับปรุงระบบการสนับสนุนการระดมทรัพยากรจากทุกภาคส่วนในการพัฒนาการศึกษาและการสร้างภาคีเครือข่ายทางการบริหารจัดการศึกษา

นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการจะต้องรีบปฏิรูปอย่างเร่งด่วนในการจัดการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยเร็วที่สุด (กลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2555 : 12-13) ได้แก่

1. การปฏิรูปครู โดยดำเนินการปฏิรูปครูทั้งระบบ ได้แก่ ปรับระบบการบริหารงานบุคคลตั้งแต่กระบวนการผลิตครูการสรรหาและคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง และมีความเหมาะสมเพื่อบรรจุเป็นครู จัดระบบ

เงินเดือนหรือค่าตอบแทนที่เหมาะสมโดยปรับระบบฐานเงินเดือนและให้มีสวัสดิการหรือ ผลประโยชน์เกี่ยวเนื่องต่าง ๆ อย่างเพียงพอ เพื่อให้ครูมีขวัญกำลังใจ จะได้ปฏิบัติหน้าที่ในการสอนอย่างเต็ม

2. การปฏิรูปการเรียนรู้ โดยเร่งดำเนินการแก้ปัญหาคุณภาพการศึกษา/คุณภาพผู้เรียนตกต่ำในกรณีเด็กอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ปรับเปลี่ยนโครงสร้างหลักสูตรการเรียนการสอนของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีการเรียนภาษาไทยมากขึ้น

3. การปฏิรูปการบริหารจัดการ โดยปรับปรุง/แก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารจัดการการศึกษา ปรับโครงสร้างและบทบาทการบริหารงานกระทรวงศึกษาธิการ กระจายอำนาจ การบริหารจัดการจากส่วนกลางสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาที่สามารถนำไปปฏิบัติอย่างความเป็น อิสระ และคล่องตัวเพื่อเพิ่มความเป็นอิสระในการบริหารแก่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา

4. การปฏิรูปการกระจาย-เพิ่มโอกาสและคุณภาพการศึกษาอย่างทั่วถึงเท่าเทียม โดยจัดให้มีการพัฒนาระบบการศึกษาทางไกลเพื่อเพิ่มคุณภาพและโอกาส กำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับทุกสื่อ จัดรายการเพื่อการศึกษา ปรับระบบเงินอุดหนุนรายหัวทุกประเภททุกระดับให้เป็นธรรม ปรับระบบการให้ทุนการศึกษาแก่เด็กยากจนและเด็กด้อยโอกาส

5. ปฏิรูประบบการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน โดยปรับหลักสูตร อาชีวศึกษาและอุดมศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของประเทศ ในระดับอาชีวศึกษาควรเน้นภาคปฏิบัติ ในสถานประกอบการและให้ความสำคัญกับด้านคุณภาพมากกว่าปริมาณ เพิ่มระบบจูงใจและสร้างค่านิยม และ ภาพลักษณ์ที่ดีให้ผู้เรียนสายอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้น ในระดับอุดมศึกษาควรปรับปรุงคุณภาพและ มาตรฐาน การศึกษาให้สูงขึ้น

เพราะฉะนั้น บทบาท และนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการย่อมส่งผลกระทบต่อประมาณของชาติที่ลงทุน เพื่อการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นที่รองรับสภาพการแข่งขันตามศักยภาพในทุกๆด้านอันเป็นแผน ยุทธศาสตร์ที่ครอบคลุมตั้งแต่ 2560-2579 อีกทั้งการยกระดับคุณภาพการศึกษาในชนบทให้ทัดเทียมกับ คุณภาพของประชาชนในเขตเมืองใหญ่หรือน้อยที่จะสามารถลดช่องว่างของศักยภาพให้แตกต่างกันน้อย ที่สุดเพื่อลดความเหลื่อมล้ำของกลไกการศึกษาทั่วประเทศที่จำเป็นจะต้องมีคุณภาพและมาตรฐาน ขยายโอกาส ทางการศึกษา เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการการศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลอันเป็นภารกิจตามบทบาท ของกระทรวงศึกษาธิการและเป็นความคาดหวังของประชาชนทั้งประเทศว่ากระทรวงศึกษาธิการจะสามารถ ขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติไปสู่ความหวังใหม่ตามโรดแมปไทยแลนด์ 4.0

ระบบการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลัก ในการพัฒนา กำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข ในกระแสการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญ ในการสร้างความได้เปรียบของประเทศ

เพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกภายใต้ระบบ เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัต ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจึงให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนา การศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของตนให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ ภูมิภาค และของโลก ควบคู่กับการธำรงรักษา อัตลักษณ์ของประเทศ ในส่วนของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา การพัฒนาศักยภาพและ ชีตความ สามารถของคนไทยให้มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการ ของ ตลาดงานและการพัฒนาประเทศ ภายใต้แรงกดดันภายนอกจากกระแสโลกาภิวัตน์ และ แรงกดดัน ภายในประเทศที่เป็นปัญหาวิกฤตที่ประเทศต้องเผชิญ เพื่อให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมไทยเป็นสังคม คุณธรรม จริยธรรม และประเทศสามารถก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ ปานกลางไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว รองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อ ระบบการศึกษา ระบบเศรษฐกิจและสังคมของ ประเทศไทย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560:1)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 จัดระบบการศึกษาไว้ในหมวดที่ 3 ว่าด้วย ระบบการศึกษา ในมาตรา 15 การจัดการศึกษามีสาม รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย (พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติพ.ศ.2542) ดังนี้

1. การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของ การศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน
2. การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการ จัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จ การศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของ บุคคลแต่ละ กลุ่ม
3. การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อ หรือแหล่ง ความรู้อื่น ๆ

ในมาตรา 16 ระบุว่า การศึกษาในระบบมีสองระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วย การศึกษาซึ่งจัดไม่น้อยกว่าสิบสองปีก่อนระดับอุดมศึกษา การแบ่งระดับและประเภทของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงการศึกษา ระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา การแบ่งระดับหรือการเทียบ ระดับการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง สำหรับมาตรา 17 ให้มีการศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้าปี โดยให้เด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ดเข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจน อายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับหลักเกณฑ์และวิธีการนับอายุให้เป็นไป ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งในมาตรา 18 การจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานให้จัดใน สถานศึกษา ดังต่อไปนี้ 1) สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ได้แก่ ศูนย์เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กก่อน

เกณฑ์ของสถาบันศาสนา ศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กพิการและเด็กซึ่งมีความต้องการพิเศษ หรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เรียกชื่ออย่างอื่น 2) โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนของรัฐ โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนที่สังกัดสถาบันพุทธศาสนา หรือศาสนาอื่น 3) ศูนย์การเรียน ได้แก่ สถานที่เรียนที่หน่วยงานจัดการศึกษานอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์ และสถาบันสังคมอื่น เป็นผู้จัด มาตรา 19 การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้จัดในมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย หรือ หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และมาตรา 20 การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา กับสถานประกอบการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

กล่าวได้ว่า ระบบการศึกษาของชาติประกอบด้วย 3 ระบบใหญ่ ๆ ได้แก่ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย สำหรับการจัดการศึกษาต้องไม่น้อยกว่าสิบสองปี หากนับรวมในระดับอุดมด้วยจะเพิ่มไปอีก 4 ปี เป็น 16 ปี จำนวนนี้ไม่นับรวมก่อนการเข้าปฐมวัย ซึ่งทำให้เห็นว่า การจัดการศึกษาของชาติใช้เวลานานมากที่ยังไร้วิวัฒนาการแก้ไขปัญหาหรือปฏิรูประบบการศึกษาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นเพราะผู้ที่ปฏิรูประบบใหญ่มองถึงระบบการจัดการศึกษามากกว่าการมองไปที่ตัวปัญหาอย่างจริงจัง ซึ่งเมื่อเหตุและผลของมูลเหตุกับวิธีการไม่ตรงกันก็ยากที่จะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของเยาวชนไทยได้เช่นกัน

วิเคราะห์บทบาทกระทรวงศึกษาธิการกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติ

บทบาทของกระทรวงศึกษาธิการกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติเป็นอีกความหวังหนึ่งของประชาชนในชาติที่อาจจะกำหนดทิศทางการแข่งขันกับต่างประเทศในโลกอนาคต ก็ขึ้นอยู่กับคณะบริหารระดับสูงทั้งหลายที่จำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์ที่ยาวไกลที่เห็นช่องทางการพัฒนามนุษย์กับบทบาทการพัฒนาคนในชาติให้เกิดความเข้มแข็ง มีศักยภาพ และคุณภาพในการพัฒนาประเทศร่วมกันทั้งนี้การนั่งคิด นอนคิด ยืนคิดเพียงเฉพาะรัฐมนตรีและที่ปรึกษารัฐมนตรีคงจะไม่ได้ช่วยให้เกิดความฝันที่เป็นจริงได้ในเร็ววันแต่จะต้องร่วมคิดในเชิงวาระแห่งชาติที่เห็นภัยทางด้านการศึกษาของชาติจนสามารถสร้างคุณภาพการศึกษาให้รุดหน้าทัดเทียมกับนานาชาติประเทศอื่น ๆ ได้ เพราะฉะนั้น การพัฒนาบทบาทของกระทรวงศึกษาธิการแม้ว่าจะอาจจะมิใช่คำตอบทั้งหมดแต่อย่างน้อยที่สุดกระทรวงศึกษาธิการจะปิดความรับผิดชอบเรื่องคุณภาพของการศึกษาชาติไปไม่ได้จะมีคุณภาพต่ำหรือมีคุณภาพสูงก็ควรยอมรับโดยไม่มีข้อแม้แต่อย่างใดแต่ถึงอย่างไรก็ตาม หากการทำงานของบุคลากรกระทรวงศึกษาธิการ และมีสมรรถนะอย่างเพียงคงจะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติให้ประสบผลสำเร็จได้โดยไม่ต้องยกมือขึ้นมือไปซึ่งจะต้องสอดคล้องกับบทบาทหลัก 4 ด้าน ได้แก่

1. บทบาทการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ/ประเภทเทียบเท่าระดับสากล แน่นนอนว่าการเข้าไปกำหนดกรอบการพัฒนาคุณภาพด้านการศึกษาภายในประเทศที่มีจำนวนประชากรในวัย

เรียนจำนวนมากอาจจะไม่ครอบคลุมทั้งหมดโดยเฉพาะสถานศึกษาในเขตชนบทที่ขาดทั้งงบประมาณ ขาดทั้งครู ขาดทั้งเทคโนโลยีสื่อการสอนในระดับสากลจึงเป็นการยากมากสำหรับการพัฒนาได้ทั้งหมด แต่ถึงอย่างไรก็ตาม หากมองในเชิงของกลไกการถ่ายทอดและยกระดับการพัฒนาของผู้เรียนในเขตห่างไกลแล้วอาจจะต้องเพิ่ม แรงจูงใจของผู้ที่ศีกษาในการเป็นครูด้านภาษาให้มากยิ่งขึ้น เช่น การเพิ่มค่าตอบแทนเป็นสองเท่าให้กับครูที่ ทำหน้าที่ในเขตชนบทตามความเหมาะสม รวมทั้งการจัดการสวัสดิการอื่นๆให้อย่างครบถ้วนซึ่ง กระทรวงศึกษาธิการอาจจะกำหนดเป็นนโยบายในการขยายผู้สอน และเพิ่มโอกาสให้กับผู้เรียนได้มีคุณภาพการ เรียนตามมาตรฐานเทียบเท่ากับสถานศึกษาในเขตเมืองและเพิ่มศักยภาพไปสู่ระดับสากลก็ขึ้นอยู่กับครูหรือผู้ที่ ถ่ายทอดความรู้เหล่านี้

2. บทบาทการเสริมสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการทางการศึกษาของประชาชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ความเท่าเทียมทางการศึกษาขึ้นอยู่กับการจัดการงบประมาณตามความจำเป็นของพื้นที่นั้นๆ ที่มองเด็ก เยาวชนด้อยโอกาส หรือผู้ที่ยากจนมาเป็นอันดับแรก หากรัฐบาลยังมองว่าสถานศึกษาที่มีผู้เรียนจำนวนมาก จะต้องคอยดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดแต่ละเลยเด็กเยาวชนในพื้นที่ห่างไกลก็เท่ากับว่าการบริการโอกาสทาง การศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการย่อมไม่เป็นตามบรรทัดฐานเดียวกันทั้งหมดและไม่เป็นไปตามยุทธศาสตร์ชาติที่กำหนดไว้ อีกทั้งการเพิ่มช่องทางการศึกษาให้กับประชาชนเพิ่มแสวงหาความรู้ได้เพิ่มเติม เช่น การมี นโยบายไวไฟฟรีทุกโรงเรียนไม่โรงเรียนนั้นจะอยู่ห่างไกลสักเพียงใดก็ตามย่อมต้องได้รับการจัดสรรทั้งหมดเพื่อ ลดช่องว่างการเข้าถึงข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาและกาประกอบอาชีพ

3. บทบาทการผลิต การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพกำลังคนไม่ว่าจะเป็นระดับผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ที่กำกับดูแลระบบการจัดการศึกษาทั้งระดับสูงสุด ระดับล่างสุดก็ควรมีศักยภาพให้มากที่สุดด้วยการจัด โครงการอบรมในหลายๆด้าน นอกจากนี้ ครูและบุคลากรที่ทำหน้าที่ทางด้านการศึกษาควรจะต้องพัฒนาตนเอง ให้มากที่สุดให้มีทักษะ ศักยภาพ และความสามารถในหลายๆด้านพร้อมๆกัน เช่น ด้านภาษา ด้านกีฬา ด้าน ตัวเลข ด้านสังคม ประเพณีวัฒนธรรม ด้านพฤติกรรม ด้านเทคโนโลยี เป็นต้น ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการจะต้อง เล็งเห็นการขับเคลื่อนนโยบายการคัดเลือกคนเข้าทำงานที่มีคุณภาพเท่านั้น เมื่อเข้ามาแล้วควรกำกับดูแลให้ ครูและบุคลากรทางการศึกษามีคุณภาพชีวิตที่ดีให้มากที่สุดเพื่อการทุ่มเทร่างกาย แรงใจ และแรงสติปัญญาใน การพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะ มีคุณภาพ และเป็นคนดีตามที่สังคมต้องการ หรืออย่างน้อยที่สุดต้องเห็น ความสำคัญของผู้สร้างคนมาก่อนเสมอ ซึ่งเชื่อว่าหากกระทรวงศึกษาธิการดูแลผู้ที่ทำหน้าที่ในการสอนเป็นอย่างดี บุคคลเหล่านี้จะดูแลเด็กเยาวชนเป็นอย่างดีด้วยเช่นกัน นอกจากการสร้างครูและผู้ที่ทำหน้าที่ในการสอนให้เป็น คนเก่งแล้วยังต้องมองถึงความเพียงพอของจำนวนผู้ทำหน้าที่ในพื้นที่นั้นๆอีกด้วยไม่ให้เกิดภาระงานที่มากเกินไป การให้ลดความเครียดในเรื่องต่างๆ เป็นต้น เพราะหากสิ่งเหล่านี้รบกวนก็จะทำให้การเสริมสร้างคุณภาพของ ประชาชนมีศักยภาพลดลงไปด้วย

4. บทบาทการพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย และนวัตกรรม โดยเฉพาะการกำกับดูแลและการ ขับเคลื่อนนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ให้เข้มข้นแข็งแกร่งมากยิ่งขึ้นแน่ว่า การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย และ

นวัตกรรม มิใช่เฉพาะตัววัตถุเพียงเท่านั้นที่มุ่งเป้าหมายให้เกิดขึ้นในอีกไม่กี่ปีแต่สิ่งดังกล่าวอาจจะต้องมองถึงนวัตกรรมทางสังคมที่มองเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมที่ฝังงานของชนชาติไทยด้วย หากกระทรวงศึกษาธิการไปสู่กิจกรรมสร้างวัตถุอย่างเดียวกันก็จะเป็นการจัดการศึกษาที่ผิดพลาดอย่างที่พระพุทธทาสกล่าวไว้ว่า “การศึกษาหมางด้าน” ซึ่งจะเป็นการจัดการศึกษาที่พาประชาชนให้เกิดความทุกข์ในกระดัยยากที่จะแก้ไขในเชิงจิตสำนึก รับผิดชอบชั่วดีของคนในชาติเพิ่มมากขึ้น เพราะจิตใจของมนุษย์หากผูกติดกับวัตถุมากเกินไปจะทำให้ขาดการพิจารณาความถูกต้องในทุกๆ เรื่องซึ่งนำไปสู่ความผิดพลาดในการปฏิบัติตนตามกรอบของพลเมืองที่ดีได้ เพราะฉะนั้น กระทรวงศึกษาธิการจะต้องเตรียมความพร้อมให้ได้ใน 2 เรื่องใหญ่ให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพการดำเนินชีวิตของประชาชนและการพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย และนวัตกรรมให้กับประเทศไปพร้อมๆ กัน

5. บทบาทการเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล โดยเฉพาะการสร้างกลไกการกำกับดูแลให้เป็นไปตามกรอบของคุณภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาทั้งหมดแต่กระนั้นการกำกับดูแลที่มีหน่วยงานภายในอาจจะไม่ใช่คำตอบมากนักเพราะส่วนมากหากใช้องค์กรภายในกำกับดูแลจะทำให้กลไกต่างๆ เกิดความอ่อนแอลงไปมาก แต่หากกระทรวงศึกษาธิการมองถึงหน่วยงานภายนอกให้เข้ามาตรวจสอบ กำกับดูแลคุณภาพการบริหารจัดการองค์กรจะทำให้เห็นข้อบกพร่องของการบริหารที่ไม่เป็นไปตามกรอบของธรรมาภิบาลอย่างชัดเจนมากขึ้น นอกจากนี้การขยายระบบบริหารจัดการศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลให้เป็นวาระเร่งด่วนของสังคมก็ยิ่งเพิ่มช่องทางการตรวจสอบคุณภาพการบริหารจากสังคมได้มากยิ่งขึ้นที่ช่วยให้เกิดประโยชน์ในพื้นที่นั้นๆ ได้อย่างครอบคลุมเพราะการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามาดูเรื่องการบริหารสถานศึกษาว่าเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลหรือไม่จะส่งผลต่อผู้บริหารสถานศึกษานั้นๆ โดยตรง หากไร้ศักยภาพหรือไร้สมรรถนะในการบริหารจัดการก็ควรได้รับการพิจารณาและเปิดโอกาสให้ผู้มีธรรมาภิบาลหรือศักยภาพได้เข้ามาทำหน้าที่การบริหารจัดการต่อไปได้ ซึ่งมีค่าใช้จ่ายระบบเก่าตั้งที่เป็นมาตลอดหลายสิบปีเพราะไม่ได้ช่วยคุณภาพการบริหารสถานศึกษามีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่หากมีประสิทธิภาพที่อยู่แล้วก็ควรได้รับสิทธิบางประการด้วยเช่นกัน

สรุปและข้อเสนอแนะ

วิกฤติการศึกษาของชาติในปัจจุบันอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่สู้ดีมากนักทำให้วงการและสถาบันทางการศึกษาทั้งหลายต่างก็ออกมาเสนอแนะแนวทางการดำเนินกิจกรรมการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องในหลากหลายมิติที่แตกต่างกันออกไปตามความเชี่ยวชาญของนักวิชาการทางด้านการศึกษาทั่วประเทศซึ่งถือว่าเป็นโอกาสที่ดีสำหรับการศึกษาของชาติที่มีผู้ที่เป็นห่วงการศึกษาที่ต้องการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีพลังในการแข่งขันกับต่างประเทศได้อย่างมุ่งมั่นมากยิ่งขึ้น อีกทั้งการปฏิรูประบบการจัดการให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกอีกด้วย แต่กระนั้น ในความหลากหลายแนวทางที่ขึ้นอยู่กับรัฐบาลจะกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศไปในทิศทางใดก็ย่อมให้โอกาสในการพิสูจน์ความพร้อมของศักยภาพของผู้บริหารประเทศนั้นๆต่อไป ซึ่งการกำหนดการจัดการศึกษาภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีหรือไทยแลนด์ 4.0

อาจจะเป็นคำตอบของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติหรือไม่ก็ต้องขับเคลื่อนกันไปให้เห็นทิศทางที่ชัดเจน เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับประชาชนในชาติทั้งหมด

บทบาทกระทรวงศึกษาธิการกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติจะประกอบด้วยภารกิจตาม บทบาทหลัก 4 ด้าน ได้แก่ 1.การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ/ประเภทเทียบเท่าระดับสากล 2. เสริมสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการทางการศึกษาของประชาชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม 3. ผลิต พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพกำลังคน 4.การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย และนวัตกรรม และ5.เพิ่ม ประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล ซึ่งทั้ง 4 ด้านที่กล่าวข้อมเป็นกลไกหลักของ กระทรวงศึกษาธิการว่าจะสามารถขับเคลื่อนให้เป็นไปตามความคาดหวังของประชาชนได้มากน้อยเพียงใดก็ ขึ้นอยู่กับศักยภาพและความสามารถของผู้บริหารกระทรวง หากไร้ซึ่งศักยภาพและไร้ความสามารถในการปฏิรูประบบการจัดการศึกษาก็ถือว่าประเทศชาติขาดทุนในการแข่งขันกับต่างประเทศที่อาจจะรอคอยไปอีก 10 ปีเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป แต่หากผู้บริหารระดับสูงมีประสิทธิภาพเชิงการบริหารจัดการศึกษาภายในชาติก็ อาจจะเป็นมิติและโอกาสให้กับประชาชนได้เปิดโลกทัศน์ที่กว้างไกลพร้อมกับความหวังใหม่ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศเพราะประชาชนจะมีศักยภาพที่ตอบสนองต่อความต้องการตามยุทธศาสตร์ชาติต่อไป

References

- กลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (มปป). **ปฏิรูปการศึกษา ปฏิรูปประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- ธงชัย สมบูรณ์. (มปป). **บทบาทของกระทรวงศึกษาธิการ : ตำนานการศึกษาวันเวลาที่ผันผ่าน**. ภาควิชา พื้นฐานการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2555). **แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555-2559**. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2560 – 2579**. (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- อิชยา กัปปา. 126 ปี กระทรวงศึกษาธิการ พร้อมพัฒนาประเทศไปสู่ Thailand 4.0 อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน. [ออนไลน์]. แหล่งข้อมูล : <https://gnews.apps.go.th/news?news=16801> [วันที่ 20 ตุลาคม 2561].